

TIZENKÉT MOSOLYGÓ MATRICA

Írta: Ray Goldrup

(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

„Kihívást intézek hozzátok – mondta Antal elemis tanítója. – Mások segítése az egyik mód arra, hogy olyanok legyünk, mint Jézus. Ezért ezen a héten próbáljatok meg annyi embernek segíteni, amennyinek csak tudtok.”

Mindenkinek adott egy lapot és 12 mosolygós arcot ábrázoló matricát. „Minden alkalommal, amikor segítetek valakinek, ragasszatok rá a lapotokra egy mosolygós arcot. Aztán a jövő héten hozzátok el a lapotokat az órára.”

Antal izgatottan várta, hogy a kihívás szerint cselekedjen. Azonban az nehezebb volt, mint amilyennek hangzott.

Hipp-hopp csütörtök lett, és még mindig nem volt matrica a lapján. „Mennyei Atyám, kérlek, segíts találnom valakit, akinek segíthetek” – imádkozott.

Másnap reggel Antal mesélt Anyának a kihívásról. „Nem tudom, kinek segíthetnék!”

– mondta.

Ekkor felsírt Antal kisöccse.

„Vigyázhatok Zolira, miközben reggelit készítesz” – mondta Antal.

Grimaszolt az öccsének, amitől Zoli hamarosan

mosolyogni és kacarászni kezdett.

„Ez mindenképp megérdemel egy mosolygós arcot” – mondta Anya.

Reggeli után Antal elmosogatott. Kivitt egy pókot a nővére szobájából. Még két mosolygós arc!

Iskola után Antal segített Apának megfürdetni az udvaron a kutyájukat, Radart. Amikor végeztek, Radar lerázta a vizet a bundájáról. Antal és Apa felnevetett.

Aztán Antal meglátta, amint Wéber bácsi az utca túloldalán gazol. „Segíthetek neki, Apa? Úgy tűnik, nagyon melege van és elfáradt.”

„Remek ötlet!” – felelte Apa. Amikor az utolsó gyomot is kihúzták, Wéber bácsi arcán széles mosoly ült.

Szom-

ILLUSZTRÁLTA: CONNER GILLETTE

batra Antalnak 11 mosolygós arca volt a lapján. Már csak egyre volt szüksége a kihívás teljesítéséhez. Anya azt mondta, hogy meglátogatják Ferenc nagybácsit, aki idősek otthonában lakik. Antalnak támadt egy ötlete. Elővette a zsírkrétáit, és rajzolt sok képet.

Amikor odaértek, Antal átadott a nagybátyjának egy naplementét ábrázoló képet. Ferenc bácsi halvány mosollyal jutalmazta Antalt. Aztán Antal odaadta a többi képet más, az otthonban lakó embereknek. Nagyon sok boldog mosolyt fakasztott.

Hazafelé Anya azt mondta: „Megállhatunk egy boltban, hogy vegyünk még mosolygós matricát, ha szeretnéd.”

„Nem azért tettem, hogy több matricát kapjak – mondta Antal. – Szeretem boldoggá tenni az embereket.”

„Ez pedig boldoggá teszi Mennyei Atyát és Jézust!” – mondta Apa.

„Úgy tűnik, te is boldog vagy” – mondta Anya. Antal olyan szélesen elmosolyodott, hogy megfájdult az arca. ●

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.